

ביום, בתוכם כוכבי העיתונות המערבית.
את הרקע אנחנו יודעים, אנחנו רוצים
אינפורמציה על הפעולה! צעקו בשפות
רבות.

סגן-אלוף עמד במצב אומלל. שכן הוא
קיבל הוראה מפורשת לא למסור שום אינ-
פורמציה.
מה הם ממדי הפעולה? שאל כתב הו-
לנדי.
"מצטער, אין אינפורמציה", השיב הסגן-
אלוף.

"באיוה מקומות צלחו כוחות צה"ל את
הירדן?" שאל כתב אמריקאי.

"באמת, אין לי מושג", ענה הסגן-אלוף,
בקבלו על עצמו את עול מדיניות ההסברה
המטופשת. שבקיעתה הוא לא השתתף.

"האם נחקלים כוחותינו בהתנגדות?" שאל
כתב תחנת הרדיו אירופה מספר 1.

"עדיין לא קיבלתי דיווח!" השיב הקצין.
נסערים ונזעמים, חזרו הכתבים לחל-אביב,
אחרי שבזבוז שש שעות לריק, בנסיעה מיר-

כל הבעיות השוטפות נדחקו השבוע ל-
קרן-זווית, בפני החתייה העמוקה ביותר
שעברה על העם מאז ימי מלחמת-ששת-
הימים.

פעולת צה"ל נגד כראמה, ותוצאותיה,
גרמו לחשבון-נפש לאומי אשר סימן סיומה
של תנופה אחת ופתיחתה של תקופה חד-
שה. אחרי שיכרון-הנצחון החלה ההתמודדות
המפוכחת עם הבעייה המרכזית של מדינת-
ישראל.

נראה היה, כי לראשונה מאז קום המדינה
שאלו אורחיה-ככלל את עצמם: האם ייתכן
פיתרון צבאי? וחלקים גדולים-והולכים מ-
בניהם התקרבו למסקנה, כי המוצא הוא
פוליטי, ועליו להוביל להסכם ישיר עם
העם הפלסטיני.

הסברה

כשלון

בחזית השניה

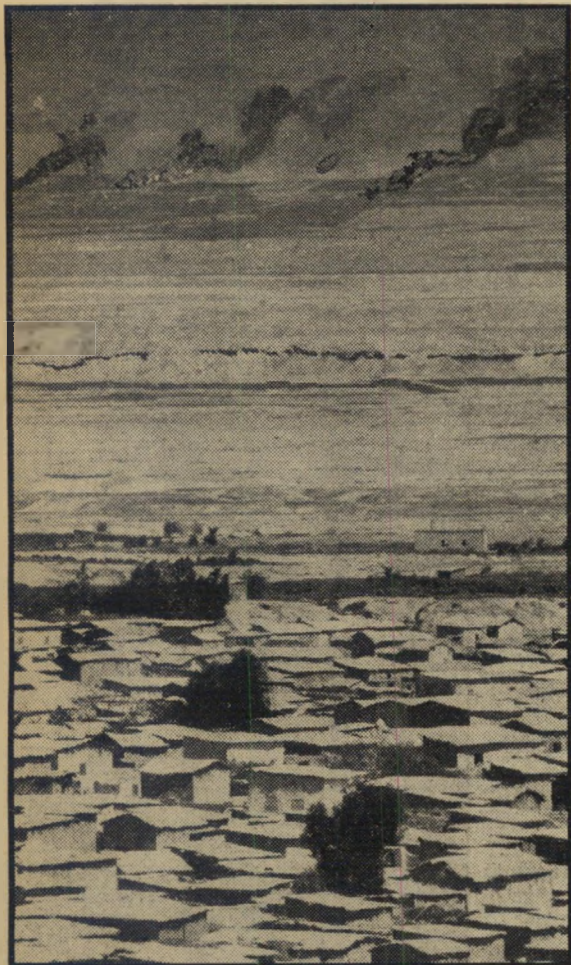
ביום בו נלחמו חיילי צה"ל
בגדה המזרחית של הירדן נגד
אנשי אל-פתח, ניהלה ממשלת
ישראל מלחמת-חורמה נפרדת
בחזית שנייה — נגד נציגי
עיתונות-הפנים-והחוץ, בישראל.
בעוד הצלחת המיבצע הצבאי
יכולה לשמש נושא לוויכוח, אין
כל ספק כי במלחמה השנייה —
המלחמה על דעת-הקהל בעולם
ובארץ — נחלה הממשלה, בי-
סיכום הכללי, כישלון חרוץ. מא-
זן הדיווחים — והאהדה — נטה
בכיוון לצד ירדן.

למראה מאמציה-הממשלה נדמה
היה, כי האויב האמיתי של
צה"ל וממשלת ישראל בקרב
כראמה הם העיתונאים. בעוד ש-
כלפי הירדנים ואנשי אל-פתח
נראה שלא היתה כוונה להס-
תיר פעולה צבאית ממשמשת וב-
אה כנגדם, נוהל קרב עקשני
למניעת כל אינפורמציה מנציגי
העיתונות בארץ.

היוזמה למלחמה מגוחכת זו
באה מראש-הממשלה עצמו. היה
זה לוי אשכול שכפה את דעתו,
כי הפעם אסור לאף עיתונאי,
מקומי או זר, להתלוות לכוחות
צה"ל. אשכול, שזכר את ההדים
השליליים שהיו בשעתו לפעולת
סמוע — שם הורשו עיתונאים
להצטרף ללוחמים — החליט כי
העיתונות היא שגרמה את ה-
זנח המדיני לישראל. הוא הו-
כיר את התמונה המפורסמת של
אלוף רחבעם (גאנדי) זאבי
הרוכב על חמור בסמוע, ופסק

בהחלטות: "יותר לא יהיו צילומים כאלה."
כאשר הוצעו לו תוכנית מפורטת לסיפוח
עיתונאים ליחידות הלוחמות, דחה אשכול
את כל התוכנית, פסק כי אף עיתונאי לא
יעבור מעבר לירדן. במושגים המיושנים
שלו על העתונות, סבור היה אשכול כי ניתן
לספק אינפורמציה באמצעות ביולטינים והו-
דעות של דוברים רשמיים. משום כך נתן
הוראה חד-משמעית למפקדי הכוחות, ערב
צאתם לקרב, לא לצרף אליהם כל עיתונאי.
מחנה מועד לגיבעה. ביום הפשיטה
שהו בישראל יותר עיתונאים זרים וצוותות
טליוויזיה, מאשר בירדן. כאשר נודע על תחי-
לת הקרב, ודרשו אלה בתוקף משלטונות
צה"ל להסיע אותם אל זירת-הקרב. צה"ל
הכניס כמאה עיתונאים וצלמים זרים לשני
אוטובוסים, הסיע אותם עד לגיבעה רמה,
מערבית ליריחו, משם יכלו לראות את כרא-
מה — ממרחק של 25 ק"מ. כל מה שניתן
היה להבחין ממקום זה היו תימרות-עשן
רחוקות ובודדות, באופק המערפל (ראה
תמונה).

קצין צה"ל בדרגת סגן-אלוף הגיע למקום
כדי למסור אינפורמציה לכתבים הזרים.
"תחילה, אני רוצה לספר לכם על הרקע של
הפעולה..." ניסה הקצין לדבר, דבריו שוס-
עו באמצע עלידי קריאות נזעמות של הכת-

כראמה, ממבט כתיבי-החוץ
אשכול אמר: "לא יצלמו!"

תרת ליריחו — דבר שנראה לרבים מהם
כנסיון ברור וגלוי להוציאם מהתמונה.
רק אז הסתבר להם כי הקצין, עליו הוטל
התפקיד הבלתי-סימפטי, היה קצין החי וב-
דור של פיקוד המרכז.

מחקרבות — למעצרה. הטיפול בכת-
בים הצבאיים של ישראל, היה אוילי לא-
פחות.

כאשר החל הקרב מעברו השני של הי-
ירדן נלקחו כל הכתבים הצבאיים הישר-
אליים למוצב הפיקוד, במרחק עשרות קילו-
מטרים מזירת הקרבות, מבלי שתיונת להם
האפשרות לראות מה מתחולל.

כמה עיתונאים מרדניים ניסו לעקוף את
ההוראות החמורות ולהסתנן לאיזור הקר-
בות. רק אחד מהם, כתבו הצבאי של מעריב,
אלי לנדאו, הצליח בכך. השאר נעצרו בדרך
ונכלאו. גם לנדאו עצמו נעצר, כשחזרו
הכוחות, שוחרר רק לאחר התערבותו הנמ-
צת של עורכו אריה דיסנצ'יק.

ביום חמישי בערב שמעו מאזיני קול
ישראל כתבה מוקלטת על הקרבות, מפי הכ-
תב הצבאי של שירות השידור, רון בן-ישי.

היה זה תיאור בלתי אוטנטי. שכן כתב קול-
ישראל עצמו הצליח להסתנן רק עד לגשר
עבדאללה, נעצר אף הוא לפני שהספיק לע-
בור את הגשר.

20
ישראל

התאחדות הסטודנטים
בישראל
בחסות ועדת חגיגות העשרים

פסטיבל האזנה

מפגש בין-לאומי של
להקות פולקלור
בריקודים, שירה ונגינה

ירושלים, בנייני האומה"
מוצ"ש 30.3 ב-8.30
(לבקשת הקהל הצגה נוספת
ב"כ 28.3 באולם "אדיסון")
ת"א, "היכל התרבות"
יום ב' 1.4 ב-8.30
חיפה, "תמר" יום ה' 4.4
דימונה, "דימונה" 7.4
באר-שבע, "גילת" 8.4
אילת, "אילת" 9.4

כרטיסים במשרדים

קסם בשפתייך
וזהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND